(א)איבעיא להו אי עלו מהו שירדו רבה אמר אם עלו [א]ירדו רב יוסף אמר אם עלו לא ירדו אליבא דר' יהודה [א] לא תיבעי לך דכ"ע ל"פ דאם עלו ירדו כי פליגי אליבא דר"ש רב יוסף כר"ש רבה אמר לך עד כאן לא קאמר ר"ש אלא [ב] בניתנין למטה שנתנן למעלה או [ג] בניתנין למעלה שנתנן למטה ולעולם דשחטן וקבל דמן בצפון אבל הכא כיון דשחטן בדרום [ד] כמאן דחנקינון דמי תנן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן בשלמא לרב יוסף ניחא אלא לרבה קשיא מאי [ה] מועלין בהן מדרבנן [ו] מאי איכא בין דאורייתא לרבנן דאורייתא [ב]משלמין חומש [ז] [ג]דרבנן לא ומי איכא מעילה מדרבנן אין דאמר עולא א"ר יוחנן קדשים שמתו [ד]יצאו מידי מעילה דבר תורה אלמא מדאורייתא לא אית [ח] להון בדרבנן אית בהון ה"נ מדרבנן [ט] לימא תנינא להא דעולא אמר רבי יוחנן אף על גב דתנינא איצטריך דעולא סלקא דעתך אמינא הכא לא בדילין מנהון אבל קדשים שמתו הואיל ובדילין מנהון אימא אפילו מעילה מדרבנן לא קמ"ל [י] מתו נמי תנינא (ב) (ג)הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום וכשהיא מתה כיון דנהנה כל שהוא מעל סלקא דעתך אמינא

חוץ לזמנו או חוץ למקומו למאי חזיא הא שחיטה דמועלין בה הא פגול הוי ולא חזו לא אימורין [יא] [לגבוה] ולא בשר לכהנים ולא הוו קדשים ראויין כלל ואמאי מועלין בהן: (ד) ומשני **הואיל ומרצין לפיגולן.** כלומר הואיל והאי שחיטת פיגול חשיבא(ה) כולי האי דלעולם לא מיקבע בפיגול לחייבו כרת עד שיקרבו כל (א) [יב] מתירין שיזרק הדם כדאמרינן במס' זבחים (דף כח:) פגול הוא לא ירצה(ו) ואמרינן כהרצאת כשר דכתיב ביה ירצה לכפר כך הרצאת פסול דפיגול מה הרצאת כשר לא הורצה עד שיקרבו כל מתיריו לשמו כך הרצאת פסול לא נקבע [יג] פסול פיגול לחייבו כרת עד שיקרבו כל מתיריו לשם פיגול והיינו מרצין שמרצה [יד] (לצורך)(ז) הזריקה למקבעיה בפיגול וכיון דהא זריקה(ח) חשובה כל כך דצריכה מרצין לפיגול אכתי לא יצאת מקדושתה ומועלין בה: **איבעיא להו.** הני דתני במתני' דשינה בהן כגון ששחט בדרום או שקבל דמן בדרום כו': **אם עלו למזבח מהו שירדו.** צריך להורידן או לא: **אליבא דר' יהודה.** דאמר התם בפרק המזבח מקדש (זבחים פד.) זאת היא העולה(ט) הרי אלו (י)מיעוטים פרט לשנשפך דמה ושלנה ושיצאה (וניתנין למעלה שנתנן למטה או הניתנין למטה שנתנן למעלה) שאם עלו ירדו כולי עלמא לא פליגי דהני נמי אם עלו ירדו: **כי פליגי אליבא דר"ש.** דפליג עליה דרבי יהודה ואמר זאת תורת העולה(כ) ריבה תורה אחת לכל העולים שאם עלו לא ירדו: **רב יוסף כר"ש.** דכי היכי דאמר ר"ש הניתנין למטה שנתנן למעלה וכו' דהיינו שינוי מקום מתן דמים שאם עלו לא ירדו ה"ה נמי היכא דשני במקום שחיטה ששחטן בדרום שאם עלו לא ירדו: **רבה אמר לך עד כאן לא קאמר ר"ש.** התם אם עלו לא ירדו: **אלא בניתנין למטה וכו'.** כלומר דלא אמר דלא ירדו אלא באותו שינוי מקום דמתן דמים הואיל ושחיטה וקבלה הוי בצפון: **אבל הכא וכו'.** ואם עלו ירדו: **בשלמא לרב יוסף.** דאמר אם עלו לא ירדו הואיל ולא ירדו מקדושתן מש"ה מועלין בהן: **אלא לרבה.** דאמר דאם עלו ירדו דיצאו מקדושתן קשיא דאמאי מועלין בהן: **מאי מועלין מדרבנן.** אבל מדאורייתא לית בהו קדושה ואם עלו ירדו: מעילה דרבנן משלם קרן ולא חומש משום דחומש [טו] מפני איל אשם מייתי ליה ובדרבנן ליכא קרבן דהוי כמביא חולין לעזרה הילכך לא מייתי נמי חומש אבל במעילה דאורייתא מייתי קרן וחומש ואשם מעילה: **דבר תורה.** מדקאמר דבר תורה אלמא מדאורייתא לית בהו מעילה אלא מדרבנן ה"נ לרבה מאי מועלין מדרבנן: **לימא לרבה תנינא להא דעולא א"ר יוחנן.** דממתניתין נמי שמעינן לה מי לא אמרינן דקדשי קדשים ששחטן בדרום כמאן דחנקינון דמו והוו כקדשים שמתו וקתני מועלין בהן ואמרינן מאי מועלין מדרבנן דמדאורייתא לית בהו מעילה דקאמרינן אם עלו ירדו דלקדשים שמתו דמו אם כן היינו דעולא ומאי קמ"ל הא דעולא: ומשני **אע"ג דתנינן.** ליה במתניתין: **אצטריך הא דעולא דסד"א הכא.** במתניתין דקדשי קדשים ששחטן בדרום לא בדילי אינשי מינייהו משום דאע"ג ששינה בהן מ"מ בכשרות נשחטו ולא בדילי מינייהו אינשי להכי(ל) מועלין בהן אי לרב יוסף מדאורייתא אי לרבה מדרבנן: **אבל קדשים שמתו.** דנבלות נינהו ומאיסי ובדילי מינייהו אינשי אימא אפילו מדרבנן לית בהו מעילה דהא בדילי מינייהו: **קמ"ל.** יצאו מידי מעילה דבר תורה אבל מדרבנן אית בהו מעילה בקדשים שמתו: **ואכתי מאי קמ"ל דעולא אי משום דמתו** [טז] **נמי תנינא.** דאין מועלין בהן דתנן לקמן בפ' הנהנה ש"פ מן ההקדש (דף יח.): **הנהנה מן החטאת.** בעלת מום: **כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום.** עד שיחסר ממנו דכיון דקדושת דמים היא לא מעל עד שיחסר מדמיה כגון שתלש מן הצמר או שחרש בה והכחישה דכיון דבעלת מום היא קיימא לדמיה וקי"ל כל העומד לדמים אין מועלין בו עד שיחסר מדמיו אבל כל שאינו עומד לדמים כגון כוס של זהב של הקדש כיון (מ)(שנהנה ממנו) שנהנה בו אע"פ שלא חיסרו מעל וכשהיא מתה דלאו לדמי קיימא דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים(נ) כיון שנהנה בשוה פרוטה מעל אף על פי שלא חיסרו והאי מעל מדרבנן הוא דלאחר שמתה ד"ה אין בה מעילה מדאורייתא

חדא

חוץ לזמנו וחוץ למקומו דלא נימא כמאן דחנקינהו דהא לכולי עלמא אם עלו לא ירדו כדפרישית לקמן לכן נ"ל [יז] דגרסינן (ס) חוץ למקומו למה לי כלומר פשיטא דלא הוי כמאן דחנקינהו מטעמא דעלו לא ירדו כדפרישית דעדיף מכולהו ומשני הואיל ומרצה לפיגולו כלומר הא קמ"ל דזריקה לא מפקע מידי מעילה דסד"א דאע"ג דפסולה מ"מ מרצה לקבוע [יח] פיגול ולחייב כרת (ע) (ואע"ג) דבעינן בפיגול כהרצאת כשר וא"כ תועיל נמי להוציאה מידי מעילה קמ"ל ונראה דוחק לפרש שלא היה יודע המקשה האמת (פ) שבא לומר דזריקה לא מפקע מידי מעילה (צ) והא פי' לעיל דעל [יט] כרחיה הוא ממילתיה דר' יהושע לכן נראה למורי הכי דגרס שפיר למאי חזו כלומר ודאי ידענא דרבותא [כ] משום זריקה ע"כ כדפרישית מיהו מה חידוש יש כיון שאין שום [כא] (ק) ראוית בזריקה מהיכי תיתי דמפקע מידי מעילה ומשני הואיל ומרצה לפיגולו [כב] ולהכי סלקא דעתך דזריקה מפקע מידי מעילה קמ"ל דלא: **עלו מהו שירדו.** ע"כ קאי [כג] אדרום דאחוץ לזמנו וחוץ למקומו לא קאי דהא משמע פרק המזבח מקדש (זבחים דף פד.) דלכ"ע לא ירדו וגם לא קאי אלילה [כד] דפלוגתא היא בהדיא בין רבי יהודה ור' שמעון: **אליבא דר' יהודה כולי עלמא לא פליגי דאם עלו ירדו.** דהשתא גבי נשחט בלילה דלא [כה] שחט בדרום קאמר ירדו כל שכן היכא דשחט בדרום דשינה מקומו [כו] דירדו כי פליגי אליבא דר"ש דאמר גבי נשחט בלילה לא תרד רב יוסף כר"ש [כז](ר) (דאסר) דמדמה שינוי מקום לשינוי זמנו: **ורבה אמר לך עד כאן לא קאמר ר"ש אלא בניתנין** [כח] **למעלה שנתנן למטה כו'.** תימה אמאי (ש) שבק [כט] בלילה ונשפך דמה ויצאה דמה דפליגי בהו רבי יהודה ור"ש ונקט ניתנין למעלה שנתנן למטה דאף רבי יהודה מודה דלא ירדו ופירש הר"י דמיירי הכא (ת) בעוף שעולתו למעלה ועשאה למטה [ל] והכא לא מודה רבי יהודה משום דהוי כפסול [לא] הילכך ירדו דלא דמי ניתנין למעלה שנתנן למטה דקאמר בזבחים (דף פד.) דלא פליג רבי יהודה דהתם מיירי בבהמה שהיתה לה [לב] הכשר בשחיטה ובקבלה אבל בעולת העוף שמלקה למטה דלא היה [לג] שום הכשר פליג ר' יהודה כמו בנשחט בלילה ונשפך דמה ועל זה מחלק רבה דע"כ לא קאמר ר"ש לא ירדו [לד](א) (גבי זבחים) אלא משום דלא שינה בהן אלא במזבח עצמו ולעולם זביחתן וקבלתן בצפון כלומר כל מצותה וכל ענייניה אבל בשחט בדרום מודה ר"ש דכמאן דחנקיה דמי והוי כמו שחוטי חוץ כיון שמשנה מקום שחיטה ובשוחט חוץ לכ"ע אם עלו ירדו מיהו קשה למורי רבינו ה"ר פרץ מהא דמותיב רב יוסף לקמן לרבה חדא מגו חדא כו' פי' [לה] דחזינן גבי מליקה דכשינה בה אם עלה לא ירד וה"ה גבי שינוי [לו] בבהמה ואיתותב רבה ולפירוש ר"י אמאי איתותב משינוי מקום דמליקה והא איהו מחלק הכא שפיר בין שינוי (ב)דעוף [לז] לגוף המזבח דבהמה מלפון לדרום לכן נ"ל כדמשמע בפשוט דמיירי בבהמה ואע"ג דמודה ביה ר' יהודה מכל מקום מייתי לה לדומיא [לח] לשינוי מקום דהוי כי שינוי דדרום ולסימנא בעלמא נקט וכל זה דוחק לכן נראה למורי רבינו ה"ר פרץ דהוצרך רבה להביא הא מילתא דניתנין למעלה שנתנן למטה דאי לא אייתי אלא נשחטה בלילה בהא ודאי איכא לפלוגי שפיר דהתם שינוי זמן והכא שינוי מקום ולא דמו כלל אהדדי ועדיין היה קשה לו לרבה מניתנין למעלה שנתנן למטה [לט] וכ"ת מה ענין שינוי זריקה לשינוי שחיטה דגבי דרום דהא בהא דניתנין למעלה שנתנן למטה אף ר"י מודה משום [מ] דהוי פסול בזריקה אבל הכא גבי דרום הוי פסול בשחיטה הא לאו מילתא דלר"ש מהני פסול בשחיטה כמו בזריקה לר' יהודה דהא בנשחט בלילה דא"ר יהודה ירדו קאמר ר"ש לא ירדו וא"כ מהשתא יש לנו לדמות שחט בדרום לר"ש לניתנין למטה וא"כ [מא] תיקשי לרבה לכך הוצרך לחלק בין ניתנין למעלה [מב] לניתנין למטה בין שחט בדרום אבל בין נשחט בלילה לשחט בדרום לא הוצרך לחלק דאותו חילוק פשוט הוא וידוע לכל דהתם שינוי זמן והכא שינוי מקום: **אלא לרבה קשיא.** דאמר כמאן דחנקיה דמי וא"כ הוה ליה כי קדשים שמתו: **ומאי איכא בין דאורייתא לדרבנן.** הוה מצי למימר דמדרבנן לא מייתי אשם מעילה [מג] ועדיפא מיניה קא משני דאפילו חומש ליכא וכ"ש (ג)[דלא מייתי] אשם דהוה חולין בעזרה: **ומי איכא מעילה מדרבנן.** תימה מאי קא מתמה אין איכא טובא כגון גבי דם דתנן לקמן (דף יא.) יצא לנחל קדרון מועלין בו כו' ורוצה לומר מדרבנן [מד] וכן גבי אפר חטאת (כריש) [בסוף] התכלת (מנחות דף נב.) וי"ל דשאני התם דלא בדילי מינייהו הילכך יש להן לתקן מעילה אבל הכא גבי קדשים ששחטן בדרום בדילי מינייהו ועל זה מתמה [מה] איכא מעילה בכה"ג ומשני אין כדאמר עולא ואף בקדשים שמתו דבדילי יש מעילה מדרבנן(ד):

עין משפט נר מצוה

ג א מיי' פ"ג מהלכות פסה"מ הל' ז ע"ש בכ"מ:
ד ב מיי' פ"א מהלכות מעילה הלכה ג:
ה ג מיי' שם הלכה ו:
ו ד מיי' שם פ"ג הל' א:

מסורת הש"ס

(א) [זבחים כח: קכ.], (ב) גירסת רש"י אינו כגירסא שלפנינו ועיין במנחות דף נב. בתוס' סוף ד"ה גזרו ועי' בבה"ז, (ג) לקמן יח. טו., (ד) [שייך לע"א], (ה) כ"א לא חשיבא, (ו) [ויקרא יט], (ז) שמרצה לעבודת זריקה. ל"ק, (ח) [נדל"ל שחיטה רש"ש], (ט) [ויקרא ו], (י) הרי אלו ג' מעוטים פרט לשנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים שאם עלו כו'. ל"ק, (כ) [שם], (ל) בס"א נוסף: איצטריך למיתנא, (מ) שנהנה ממנו כל שהוא אע"פ כו'. ל"ק, (נ) [תמורה לג:], (ס) חוץ לזמנו חוץ למקומו. ל"ק, (ע) תז"נ. ל"ק, (פ) שבא לאשמועינן דזריקה. ל"ק, (צ) נ"ל כדפירשתי לעיל וע"כ הא מוכח ממילתיה כו'. ל"ק, (ק) נ"ל היתר. ל"ק, (ר) ל"ק מ"ז, (ש) שבק נשחטה בלילה. ל"ק, (ת) נ"ל בעולת העוף שדינה למעלה ועשאה כו'. ל"ק, (א) ל"ק מקיים גירסת ב' תיבות אלו. ל"ק, (ב) נ"ל דעוף לגבי מזבח לשינוי דבהמה מלפון כו'. ל"ק, (ג) ל"ק, (ד) [וע"ע תוס' תמורה לג: ד"ה ואי ותוס' מנחות נב. ד"ה גזרו],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומשני וכו' שיקרבו כל מתיריו כמצותו שיזרק הדם כמצותו כדאמרינן וכו' כך הרצאת פסול דפיגול לא נקבע:

מוסף רש"י

הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. כגון שרכב עליה והכחישה, כדמפרש בפרקין דלקמן (יט.) דבחטאת בעלת מום מיירי דקיימא לדמי, לפיכך מעל שהפסיד להקדש שפחת מדמיה, **וכשהיא מתה כיון דנהנה כל שהוא.** אע"פ שלא פגם, מעל. דלאו לדמי קיימא, שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים (לקמן טו.).

רבינו גרשום

מקדושתה ומועלין בהן: עלו למזבח כל הנך דמתניתין דשינה בהן ששחטן בצפון או קבל דמן בדרום מהו שירדו צריך להורידן אי לא: אליבא דרבי יהודה. דאמר במס' זבחים בפ' המזבח מקדש זאת היא העולה הרי אלו מעוטין פרט כו'. דאפילו בשינוי מתנות אם עלתה תרד: דכ"ע לא פליגי דאם עלו ירדו: כי פליגי אליבא דרבי שמעון. דאמר אם עלו לא ירדו: רב יוסף כר' שמעון ורבה אמר לך. ר' שמעון נמי הכא סבירא ליה כוותי דע"כ לא קאמר ר' שמעון אם עלו לא ירדו אלא אי בניתנין כו': בשלמא לרב יוסף. דאמר אם עלו לא ירדו משום הכי מועלין בהן דלא יצאו מקדושתן: אלא לרבה. דאמר אם עלו ירדו קשיא אמאי מועלין בהן מאי מועלין מדרבנן מעילה דרבנן: משלם קרן ולא חומש. דהא חומש בהדי איל דקרבו מייתי ליה ובדרבנן לא מייתי קרבן דהוי כמביא חולין בעזרה: דבר תורה. מדקאמר דבר תורה אלמא מדאורייתא לית בהון אלא מדרבנן הכא נמי לרבה מדרבנן מועלין: לימא תנינא דהא דעולא אמר רבי יוחנן. דממתניתין שמעינן לה מי לא אמרינן קדשי קדשים ששחטן בדרום כמאן דחנקינן דמו וקתני מועלין בהן ודדייקינן לרבה מאי מועלין מדרבנן א"כ היינו דעולא ואמאי איצטריך לעולא: אע"ג דתנינן לה במתניתין איצטריך. דעולא סד"א הכא במתניתין בקדשים ששחטן בדרום לא בדילי אינשי מינייהו משום דאע"ג דשינה בהן מ"מ שחוטין נינהו ולא בדילי מינייהו להכי איצטריך למיתנא מועלין בהן לרבה מדרבנן. אבל קדשים שמתו דנבילות נינהו ומאיסין ובדילין מינייהו אימא אפילו מעילה מדרבנן ליכא למגזר בהא דהא בדילין מינייהו: קמ"ל. דעולא יצאו מידי מעילה דבר תורה. הא מעילה מדרבנן אית בהו בקדשים שמתו: למ"ה ואכתי אמאי איצטריך דעולא אם משום מתו נמי תנינא דמועלין בהן. דתנן לקמן בפרק הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש: הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. ואוקימנא התם בבעלת מום עסקינן דקדושת דמים הוא משום הכי לא מעל עד שיפגום עד שהפחיתה מדמיה כגון תלש מציפרה: וכשהיא מתה. דלאו לפדייה עומדת כגון שנהנה בשוה פרוטה מעל. ומאי קמ"ל עולא:

שיטה מקובצת

[א] תיבות לא תיבעי לך נמחק: [ב] בניתנין עי' תו' זבחים (דף פד ע"ב): [ג] (או בניתנין למעלה): [ד] בדרום אפילו ר"ש מודה כמאן: [ה] מועלין בהן מדרבנן גליון ומתניתין לצדדין קתני דאחוץ לזמנו וחוץ למקומו מועלין מן התורה דעלה קאמר ר' יהושע כלליה. מהר"פ: [ו] מאי נ"א מי איכא: [ז] חומש ואשם דרבנן לא משלם ומי איכא כו' אין לאו מי אמר עולא אר"י: [ח] אית בהון מדרבנן אית בהון: [ט] ה"נ מדרבנן וא"ת ודילמא קמ"ל דאין מועלין בהן מן התורה וי"ל דא"כ יצאו מידי מעילה מבעי ליה דבר תורה למה לי ש"מ דאתא למידק הא מדרבנן מועלין בהן ועלה קא פריך מתו נמי תנינא מועלין מדרבנן. ע"כ מתוס' מהר"פ זצ"ל גליון לימא תנינא להא דאמר עולא כו' פי' ומאי קמ"ל וא"ת ודילמא קמ"ל דאין מועלין מן התורה וי"ל א"כ לימא יצאו מידי מעילה דבר תורה למה לי אלא ש"מ דבעי למימר דמדרבנן אית בהו ולכך פריך תנינא ועי"ל דאל"כ הוי ליה למימר לר' יוחנן על המשנה דיצאו מידי מעילה וכ"ש קדשים שמתו שאין בהן מעילה מן התורה אלא ודאי ש"מ שהחידוש הוא לומר שיש בהן מדרבנן ולכך תני גבי קדשים שמתו דיש בהן מעילה מדרבנן וכ"ש כששחטן בדרום אבל אי הוי תני גבי שחטן בדרום דיש בהן מעילה לא הוי שמעינן בקדשים שמתו. תוס': [י] מתו נמי תנינא דמועלין מדרבנן כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. ואע"ג דאמרינן לקמן גבי כוס של זהב כיון דנהנה כל שהוא מעל שאני הכא דמיירי בבהמת בעלת מום דהוי דבר שיש בו פגם וניתנה לפדות ולכך לא מעל עד שיפגום וכן מוקי לקמן בפרק הנהנה: [יא] אימורין לגבוה ולא: [יב] כל מתיריו שיזורק הדם: [יג] נקבע בפיגול לחייבו: [יד] שמרצה האי שחיטת פיגול לצורך זריקה למיקבעיה כו' דהא שחיטה חשובה כל כך דצריכה שמרצה לצורך פיגול אכתי: [טו] דחומש בהדי איל תיבת מפני נמחק: [טז] דמתו מתו נמי: [יז] נ"ל דה"ג חוץ לזמנו וחוץ למקומו: [יח] לקבוע בפיגול ולחייב: [יט] כרחך כך הוא: [כ] דרבותא דחוץ לזמנו וחוץ למקומו לומר שהזריקה לא מפקי מידי מעילה ע"כ כדפרישית: [כא] שום ראיות בזריקה: [כב] לפיגולו ואחוץ לזמנו קאי לומר דאינו נקבע בפיגול ליענש כרת עד שיקרבו מתיריו שהם ד' העבודות שחיטה קבלה הולכה זריקה דכתיב ביה לא ירצה דמשמע דבעינן ריצוי עבודות וחוץ למקומו הואיל ואיתקיש לחוץ לזמנו כדאיתא בפ' המזבח מקדש ובפ"ק דזבחים אמר הואיל ומרצה לפיגולין ולהכי: [כג] קאי אשחטן בדרום כו': [כד] אלילה ס"א ואקבלת דמן בדרום דפלוגתא: [כה] דלא שינה מקומו קאמר: [כו] מקומו קאמר: [כז] כר"ש דמדמה תיבת דאמר נמחק: [כח] בניתנין למעלה: [כט] שבק נשחטה בלילה: [ל] למטה ובהא לא תיבת הכא נמחק: [לא] כפסול דרום הילכך: [לב] לה שעת הכושר בשחיטה: [לג] היה לה שום: [לד] ירדו גבי מליקה אלא: [לה] פירוש דחזינא גבי: [לו] שינוי דרום בבהמה: [לז] דעוף בגוף המזבח לשינוי דבהמה: [לח] לדומיא נ"א לדמיון דשינוי מקום: [לט] למטה דהוי שינוי מקום כמו דרום ומש"ה נקט ליה דהוי חידוש לפלוגי זה לזה וכי תימא: [מ] משום. גליון לשון מהר"פ משום דלא הוי פסול כי אם בזריקה אבל הכא גבי דרום הוי הפסול אפילו בשחיטה וא"כ מאי מדמה זה לזה וי"ל טעם זה דקאמר לפלוגי בין היכא שעבד כבר עבודה בכשרות ללא עבד לא מהני לר"ש שהרי בנשחטה בלילה שלא עבד שום עבודה בכשרות אמר ר"ש דאם עלו לא ירדו וא"כ מדמה שפיר מניתנין כו' לפסול שחיטה ע"כ: [מא] כן הדרה קושיא לדוכתיה תיקשי: [מב] למעלה שנתנן למטה ובין שחטן: [מג] מעילה אלא עדיפא מיניה אות ו' נמחק: [מד] מדרבנן דמדאורייתא אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו וכן: [מה] מתמה ומי איכא מעילה כו' עולא דאף בקדשים שמתו דבדילי מינייהו יש מעילה: